

mig for nogen stor Tilhænger af militære Udgifter og militære Foranstaltninger; men jeg maa rigtignok holde for, at naar vi mene at burde gaa til saadanne Foranstaltninger og mene at burde have et militært Personel, maa dette Personel ogsaa kunne fordrø, at der tages saadanne Hensyn til dem, at de kunne leve som og stilles lige med andre jævnbyrdige Medborgere. Jeg skal ikke nægte, at det forbadser mig, at man i Tider, hvor det militære Regimente har hersket saa uindskrænket, som det har gjort her i Landet i den sidste Menneskealder, virkelig har kunnet tilfredssette de aldeles berettigede Fordringer, der fra Underklasserne Gang efter Gang ere blevne stillede i Retning af at maatte komme i Række med de overordnede Klasser i denne Henseende. Til Trods for, at jeg, som sagt, er en Modstander af alt, hvad der kan forøge de militære Udgifter her i Landet, mener jeg altsaa, at over for det Personel, vi nu en Gang lovlig have stabt, have vi nu ogsaa den Forpligtelse at støtte det paa en saadan Maade, at vedkommende ikke blive stillede daarligere end lignende Samfundsklasser. Det er naturligvis særlig for Marinens Vedkommende, jeg har Det aabent for, at det vil være nødvendigt at imødekomme Fordringerne, og jeg vil gerne i Forbindelse hermed tillade mig at spørge den højtærede Finansminister om en Sag, som jeg for nogle Aar siden fandt Anledning til at berøre, nemlig den, at der findes en Klasse i Marinen, som ikke har faaet udbetalt den Sum, der følger med det militære Hæderstegn. Der er en Valance, en Gruppe, der er sat til Side, som en Selvfølge, ganske vist, da den Pengesum, som tidligere fulgte det 25aarige Hæderstegn blev afføstet, jeg husker ikke hvilket Aar, men som senere atter blev genindsørt, og der er altsaa en Klasse Mænd, som forekommer mig at have berettiget Krav paa at komme i Betragtning, i Lighed med deres Forælgere og Efterfølgere, og denne Sag er, saa vidt jeg husker, ogsaa i Aar bleven fremdraget af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (S. Bojesen). — I Anledning af den Henvendelse, der skete for lidt siden til den højtærede Finansminister med Hensyn til pensionerede Underofficerers Ansættelse i kommunale Stillinger, maa vi jo paastømne, at den højtærede Minister lovede

at undersøge dette Forhold, men det forekommer mig, at det umulig kan være Tvivl om, at en pensioneret Underofficer ligesom andre pensionerede Embedsmænd har Lov til at paatage sig et hvilket som helst Hverv, der ligger uden for Statstjenesten. Jeg ved ikke, af hvilken Grund det skulde være forment Underofficererne. Jeg vil endog tilføje, at efter min Mening vil det, naar den højtærede Finansminister tager dette Forhold under Overvejelse, være hensigtsmæssigt at undersøge, om saadanne kommunale Hverv, der gives til pensionerede Underofficerer, mulig skulde være en Indtægtskilde for Københavns Kommune, saaledes at man formindskede Lønningerne for de kommunale Hverv med saa meget, som Pensionen andrager. Dette vilde jeg uægtelig ikke finde heldigt. Jeg antager, som sagt, ikke, at der kan være noget til Hinder for, at en pensioneret Underofficer paatager sig et hvilket som helst hæderligt Hverv, der ligger uden for Statstjenesten.

Finansministeren (Lüttichau):

Hvad det sidste Punkt angaar, forholder det sig netop saaledes, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Reiff) gjorde opmærksom paa, at § 5, om jeg ikke fejler, i Loven af 20de November 1876 indeholder Forbud mod at udbetale Pensioner i de paagældende Tilfælde, og saaledes som jeg nu i det mindste ser paa det, kan der ikke ske nogen Forandring heri uden ved ny Lovbestemmelser. Hvad det andet til mig rettede Spørgsmaal angaar, nemlig angaaende Marinens Hæderstegn, saa forholder det sig saaledes, at de Klasser og Personer, til hvem Vedrørelset af de 20 Kr. ikke kan udbetales, ere de, der ikke havde Adkomst til det, før den ny Lov af 1893 udkom. Det, der saa ofte overses, er, at denne Lov af 1893 ikke har gjort nogen som helst Forandring med Hensyn til de Personer, der vare affødigede før 1ste April 1893; det var først fra denne Dag, at Forandringen skete, nemlig at Lønningssloven af 1868 § 15 blev ophævet for de Underofficerer og Officierer, der hørte under Lønningssloven, og som stode i Søværnet; den kunde ikke paa nogen Maade faa Virkning for dem, der før dens Ikrafttræden vare udtraadte. Det er derfor min Mening, at der heller ikke her kan foretages nogen Forandring gennem